

Neljapäev, 14. märts 2013

P7_TA(2013)0088

Energia tegevuskava aastani 2050

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2013. aasta resolutsioon energia tegevuskava kohta aastani 2050 ja tuleviku kohta koos energiaga (2012/2103(INI))

(2016/C 036/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Energia tegevuskava aastani 2050” ja sellele lisatud töödokumente (COM(2011)0885),
 - võttes arvesse direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse oma 12. juuni 2012. aasta resolutsiooni energiapoliitika alase koostöö kohta ELi välispartneritega ning strateegilise lähenemisviisi kohta kindla, jätkusuutliku ja konkurentsivõimelise energiavarustuse tagamisele ⁽²⁾,
 - võttes arvesse oma 15. märtsi 2012. aasta resolutsiooni edenemiskava kohta konkurentsivõimelise vähese CO₂-heitega majanduse saavutamiseks aastaks 2050 ⁽³⁾,
 - võttes arvesse oma 21. novembri 2012. aasta resolutsiooni kildagaasi ja põlevkiviõli tööstuslike, energeetiliste ja muude aspektide kohta ⁽⁴⁾ ning sama kuupäeva resolutsiooni kildagaasi ja põlevkiviõli ammutamise keskkonnamõju kohta ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja väliskomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0035/2013),
- A. arvestades, et tuleks meelde tuletada, et ELi energiapoliitika aluseks on jätkusuutlikkus, varustuskindlus ja konkurentsivõime;
- B. arvestades, et tuleb arvesse võtta Euroopa tööstuse konkurentsivõimet, rakendades asjakohast poliitikat ja vahendeid ning kohandudes ELi majanduse taasindustrialiseerimisega;
- C. arvestades, et liikmesriikide huvides on vähendada oma sõltuvust energiaimpordist, mida iseloomustab hindade kõikumine, ning mitmekesistada energiaga varustamist;
- D. arvestades, et energiajulgeoleku valdkonna ülesanne on leevendada ebakindlust, mis riikide vahel pingeid tekitab, ning vähendada turuprobleeme, mis takistavad nii tarnijaid kui ka tarbijaid kaubandusest kasu saamast;
- E. arvestades, et oluline on varakult teada, kas tegevuskava kõrged eesmärgid on saavutatavad, ning uuesti hinnata nende mõju ELi majandusele, sh ülemaailmsele konkurentsivõimele, tööhõivele ja sotsiaalpoliitikale;
- F. arvestades, et liikmesriikidel, energiaettevõtetel ja laiemal üldsusel peab olema ELi energiapoliitika suundumustest selge ülevaade ning samuti tuleb suurendada kindlustunnet, muu hulgas 2030. aastaks seatud vahe-eesmärkide ja eesmärkide abil, et toetada pikaajalisi investeeringuid ja vähendada nendega kaasnevat riski;

⁽¹⁾ ELT L 315, 14.11.2012, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0238.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0086.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0444.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0443.

Neljapäev, 14. märts 2013

Energia tegevuskava eesmärgid aastani 2050

1. tunnistab eeliseid, mida liikmesriigid saavad koostööst energiasüsteemi ümberkujundamisel; toetab seetõttu komisjoni energia tegevuskava aastani 2050, mis on energiapoliitika seadusandlike ja muude algatuste ettepanekute aluseks, et välja töötada poliitikaraamistik 2030. aastaks, sealhulgas vahe-eesmärgid ja eesmärgid kasvuhooenergia heite, taastuvenergia ja energiatõhususe valdkonnas, et luua edasipüüdlik ja stabiilne õiguslik ja reguleeriv raamistik; märgib, et 2050. aasta ja vahepealse perioodi energiaeesmärkide määratlemine eeldab üleeuroopalist juhtimist soovitab võtta solidaarsuse vaimus vastu strateegia, mis võimaldab liikmesriikidel tegevuskava raames solidaarselt koostööd teha, pidades silmas Euroopa energiaühenduse loomist; ergutab määratlema 2030. aastaks kehtestatava poliitikaraamistiku sellistes ajalistes raamides, mis aitab tagada investorite kindlustunnet;
2. märgib, et esitatud 2050. aasta stsenaariumid ei ole deterministlikud, vaid on pigem aluseks Euroopa energiasüsteemi ümberkorraldamise konstruktiivsele dialoogile, et saavutada liidu pikaajalisem siht vähendada aastaks 2050 kasvuhooenergia heidet 1990. aasta tasemega võrreldes 80–95 % võrra; märgib, et kõik tulevased energeetikaprojektsioonid, kaasa arvatud energia tegevuskava, põhinevad teataval eeldustel tehnoloogia ja majanduse arengu kohta; palub seetõttu komisjonil tegevuskava korrapäraselt uuendada; juhib tähelepanu sellele, et komisjoni mõjuhinnangus ei analüüsita üksikasjalikumalt iga liikmesriigi, liikmesriikide rühma või piirkondliku klasteri võimalikku arenguteed 2050. aastani;
3. kiidab heaks selle, et komisjoni energia tegevuskavas aastani 2050 visandatakse mitmed eri stsenaariumid; rõhutab, et nii praegustel suundumustel põhinevad stsenaariumid kui ka need, mis põhinevad CO₂-heite vähendamisel, kujutavad endast üksnes projektsioone; märgib, et seetõttu ei hõlma need stsenaariumid loomulikult kõiki võimalusi ja seega pakuvad üksnes ideid Euroopa energiavarustuse tulevase struktuuri kohta;
4. rõhutab, et komisjoni 2050. aasta energia tegevuskavas esitatud stsenaariume tuleb edasi arendada, kasutades muu hulgas ka muid mudeleid peale PRIMESI energiasüsteemide mudeli, samuti tuleb koostada täiendavad vähest CO₂-heidet käsitlevad stsenaariumid, et soodustada Euroopa turvalise, kulutõhusa ja vähe heidet põhjustava tulevase energiavarustuse kujundamise alternatiivsete lahenduste paremat mõistmist;
5. tunnistab, et CO₂-heite vähendamise saavutamiseks on oluline kasutada vähe süsihappegaasi tekitavatest allikatest saadud elektrit, kuna 2050. aastaks peab ELi elektrisektor olema peaaegu heitevaba;
6. rõhutab ELi energiapoliitika tähtsust majandus- ja finantskriisi ajal; rõhutab, et energial võiks olla tähtis roll majanduskasvu, töökohtade loomise ja konkurentsivõime ergutamisel ELis; kutsub komisjoni üles tegema ettepanekuid 2020. aasta järgsete strateegiate kohta ja esitama võimalikult ruttu Euroopa energiapoliitika 2030. aasta poliitikaraamistiku; on veendunud, et see poliitikaraamistik peaks olema kooskõlas ELi 2050. aasta CO₂-heite vähendamise tegevuskavaga ja selles tuleks arvesse võtta tegevuskavas esitatud nn kindlaid valikuid; nõuab meetmete võtmist, et piirata energiasektori poolt keskkonnale avaldatavat negatiivset mõju, võttes samal ajal arvesse ka meetmete mõju riikide ja ELi majanduse konkurentsivõimele ning kodanike energiavarustuse kindlust;
7. toob esile Bulgaarias 2013. aasta esimestel kuudel valitsenud murettekitava olukorra ning vajaduse tagada ELi energiapoliitika abil madalad elektrihinnad, et kindlustada ELi liikmesriikide konkurentsivõimet maailmaturul; rõhutab, et eriti majanduskriisi tingimustes tuleb seda aspekti arvesse võtta;
8. märgib, et keskkonna- ja kliimapoliitika rakendamine ilma, et seejuures võetaks arvesse selliseid probleeme nagu energiajulgeolek, ei saa asendada jätkusuutliku arengu põhimõttest lähtuvat energiapoliitikat, millega tagatakse nii praegusele kui ka tulevastele põlvkondadele õiglane, üldine ja konkurentsivõimeline juurdepääs energiavarudele ning kaitstakse samas looduskeskkonda;
9. kutsub liikmesriike üles suurendama jõupingutusi, et saavutada ELi energiapoliitika 2020. aasta eesmärgid ning eelkõige energiatõhususe eesmärk (20 % aastaks 2020), mille täitmise ajakavast ollakse praeguseks maha jäänud; rõhutab, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamist käsitleva direktiivi⁽¹⁾ õigeaegne ja täielik rakendamine on hädavajalik, et saavutada ELi kohustuslik eesmärk, mille kohaselt 2020. aastaks peab vähemalt 20 % energiast saadama taastuvatest allikatest;

⁽¹⁾ Direktiiv 2009/28/EÜ, 23. aprill 2009 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16). Direktiivi muutmise ettepanek (COM(2012)0595) on parajasti arutamisel.

Neljapäev, 14. märts 2013

10. kutsub komisjoni vastu võtma energiaalase piirkondliku spetsialiseerumise strateegiat, et piirkonnad saaksid arendada nende energiaallikate kasutamist, mis on Euroopa 2050. aasta eesmärkide täitmise seisukohast kõige tõhusamad (näiteks päikeseenergia lõunas ja tuuleenergia põhjas);

11. on veendunud, et üleminek vähese CO₂-heitega ja energiatõhusale majandusele annab võimaluse mitte ainult kestlikkuse, vaid ka varustuskindluse ja Euroopa konkurentsivõime suurendamiseks, ning et kasvuhoonegaaside heite vähendamine võib energiaga seotud toodete ja teenuste kasvaval ülemaailmsel turul konkurentsieelise anda; rõhutab, et see on võimalus taastuvenergiasektoris tegutsevatele Euroopa VKEdele ning et see stimuleerib suurepäraselt ettevõtlust ja innovatsiooni ja võiks ehk olla ka üks peamisi töökohtade allikaid;

12. rõhutab, et selge, sidus ja järjekindel poliitika ning reguleeriv raamistik on väga oluline, et ergutada vajalikku investeerimist nn kindla valiku tehnoloogiasse, nagu tegevuskavas on kirjeldatud, tehes seda majanduslikult tõhusalt ja kestlikult; tõstab esile strateegia „Euroopa 2020” peamisi eesmärke, milleks on arukas, kestlik ja kaasav majanduskasv, ning nõuab sellise poliitika jätkamist ka pärast 2020. aastat; märgib, et 2020. aastale järgneva perioodi strateegiate suhtes teadlike ja tasakaalustatud otsuste langetamiseks on vaja läbi vaadata praegused 2020. aastaks koostatud strateegiad; rõhutab, et tähtis on koostada energiastrateegia, mis keskendub ELi energiajulgeoleku, majanduse konkurentsivõime ja keskkonnasäästlikkuse suurendamisele, töökohtade loomisele, sotsiaalsetele aspektidele ja keskkonnasäästvusele selliste meetmete kaudu nagu taastuvenergiaallikate suurem kasutamine, tarnemarsruutide, tarnijate ja energiaallikate mitmekesistamine, energiatõhusus ja tõhusam ning optimeeritud energiasüsteemide ülesehitus, et suurendada investeerimist kestlikku energiatootmisse ning tugi- ja tasakaalustamistehnoloogiasse;

13. sedastab, et CO₂-turu toimimine ja energiaallikate hinnad määravad suuresti ära selle, kuidas käituvad turuosalised, sh tööstus ja tarbijad; nõuab, et 2020. aasta järgses poliitikaraamistikus juhendutaks põhimõttest „saastaja maksab” ning kehtestataks pikaajalised eeskirjad, mis tagavad turuosalistele kindluse;

14. tuletab meelde, et iga liikmesriigi pädevuses on oma energiaallikate kindlaksmääramine; mõonab, et energia tegevuskava aastani 2050 täiendab riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke energiavarustuse ajakohastamise meetmeid; mõonab seetõttu, et liikmesriigid peavad ühiste eesmärkide alusel koostööd tegema; lisaks rõhutab, et energiasüsteemi ümberkujundamisel selliselt, et süsteem oleks hästi koordineeritud, kogu liitu hõlmav, sisemiselt ühendatud ja jätkusuutlik, on ELil väga oluline osa, kusjuures eelkõige tuleb tagada, et liikmesriikide poliitika oleks ELi sihtide ja õigusaktidega kooskõlas; nõuab tungival, et liikmesriigid ja komisjon jätkuvalt kasutaksid võimalusi, mille abil saavutada ELi CO₂-heite vähendamise ja kliimamuutusega seotud eesmärgid (mis on nõukoguga kooskõlastatud), kasutades mitmekesist tehnoloogiat ning toimides kestlikul, majanduslikult tõhusal, konkurentsi soodustaval ja ohutul viisil, mis turgu võimalikult vähe moonutaks, ning jätkaksid riiklikul tasandil jõupingutusi, et täielikult ära kasutada kulutõhuga energiasäästu potentsiaal, milleks muu hulgas saab toetust liidu rahastamisvahenditest; samas tunnistab, et kasulik oleks välja töötada kooskõlastatud ja vajaduse korral ühine ELi lähenemisviis, mis arvestaks väikesemahuliste energiasüsteemide erijooni ja sellest lähtuvat paindlikkusvajadust;

15. rõhutab, et ELi liikmesriikide energiasüsteemide põhinemine oma energiaallikatel ja võimalusel neid ise kasutada on energiajulgeoleku oluline alussammas; on seepärast veendunud, et eeltoodut silmas pidades oleks liikmesriikide jaoks kõige mõistlikum arendada niisugust energiatehnoloogiat, milleks neil on potentsiaali ja kogemusi ning mis tagavad neile pideva ja stabiilse energiavarustuse ja vastavad ka keskkonna- ja kliimastandarditele;

16. juhib tähelepanu sellele, et kavandatavate meetmete põhisuundumus ei peaks keskendumiseesmärkide ülalt-alla stsenaariumidele nagu praegu, vaid pigem rakendusmeetmete stsenaariumidele, mille puhul võetakse arvesse küsimusi nagu liikmesriikide potentsiaal, väljavaated arendada majanduslikult tõhusat uut tehnoloogiat ning esitatud poliitika rakendamise ülemaailmne mõju, et teha seejärel ettepanekud järgnevate aastate vähendamiseesmärkideks (alt-üles lähenemisviis);

17. nõustub energia tegevuskavas tehtud järeldusega, et üleminek säästvate energiasektorile kogu ELis on tehniliselt ja majanduslikult teostatav ning kaugemas perspektiivis vähem kulukas kui praeguse poliitika jätkamine; juhib siiski tähelepanu sellele, et tuleks arvestada riiklikke olusid, mis võivad liikmesriigiti olla väga erinevad;

Neljapäev, 14. märts 2013

18. on seisukohal, et 2050. aastaks seatud eesmärgid ei saavutata kunagi, kui EL ei võta oma kohustusi tõsiselt ega täida otsustavat rolli üleminekul; eelkõige suurprojektide puhul, nagu avamere tuuleenergia kasutamine Põhjameres; on veendunud, et mitut või kõiki liikmesriike mõjutava piiriülese taristu korral peaks EL kindlaks määrama eelisprojektid ning olema peamine investeerija, võimendades seega erainvesteeringuid;

19. tõdeb, et elektrienergia muutub tulevases energiaallikate jaotuses üha olulisemaks ning seepärast on vaja kasutusele võtta kõik vähese CO₂-heitega elektritootmise vahendid (energia muundamise kasutegur, taastuvenergiaallikad, süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine ning tuumaenergia), kui kliimaeesmärgid tahetakse täita varustuskindlust ja konkurentsivõimet kahjustamata;

20. rõhutab, et täielikult väljakujundatud piiriülese energiataristu ja liidusese teabevahetuse mehhanismi tagamine on tegevuskava õnnestumise eelduseks; seepärast rõhutab, et liikmesriikide poliitikameetmeid tuleb tihedalt kooskõlastada ning vaja on ühismeetmeid, solidaarsust ja läbipaistvust energiavaldkonna välispoliitika, energiajulgeoleku ja uute energiataristuinvesteeringute vallas;

21. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei täitnud nõuanderühma eelretsenseeritud soovitusi 2050. aasta energia tegevuskava kohta; palub komisjonil esitada energia tegevuskava ajakohastatud versioon, kus neid soovitusi on arvestatud;

Pikaajalise strateegia peamised elemendid

22. võtab teadmiseks 2050. aasta energia tegevuskavas tehtud järeldused, et meetmete vahel, mida analüüsitud stsenaariumide kohaselt tuleb ELi energiasüsteemi ümberkujundamiseks võtta, leidub sarnasusi; kiidab sellega seoses heaks komisjoni järeldused, et taastuvenergia, energiatõhususe ja energiataristu, sealhulgas nutikate võrkude laiem rakendamine on nn kindel valik, eriti siis, kui nad on turupõhised, vaatamata sellele, milline konkreetne tee valitakse, et 2050. aastaks saavutada vähendatud CO₂-heitega energiasüsteem; ergutab komisjoni uurima ühtaegu suurel energiatõhususel ja suurel taastuvenergiaallikate osakaalul põhinevat stsenaariumi; on arvamusel, et investeerimiskindluse suurendamiseks tuleks valida, millises suunas edasi liikuda;

23. leiab, et finantskriisi tuleks kasutada võimalusena, et muuta ELi ühiskonnamuudelit ja kujundada seda ülimalt energiatõhusa, täielikult taastuvenergiaal põhineva ja kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelise majanduse suunas;

24. mõonab, et energiaallikate kogumi suurem taastuvate energiaallikate osakaal pärast 2020. aastat on kestlikuma energiasüsteemi saavutamise põhiaspekt; tunnistab lisaks, et kõik komisjoni teatistes analüüsitud CO₂-heite vähendamise stsenaariumid eeldavad taastuvenergia osakaalu suurenemist ELi energiaallikates 2030. aastaks 30 %ni ja 2050. aastaks vähemalt 55 %ni lõplikust energiatarbimisest; rõhutab, et üleminek suurema energiatõhususe poliitikale võib hõlbustada taastuvenergiaallikate laiemat kasutamist; kutsub komisjoni üles võtma detsentraliseeritud tootmist oma tulevikuprognosides selgesõnaliselt arvesse; kutsub komisjoni samuti üles selgelt kaardistama rahanduslikke, tehnilisi ja taristuga seotud takistusi, mis pidurdavad detsentraliseeritud tootmise laienemist liikmesriikides;

Energiatõhusus

25. rõhutab, et paremal energiatõhususel ja energiasäästudel on energiasüsteemi ümberkujundamisel oluline osa ja et 2020. aasta eesmärkide saavutamine on oluline eeldus, et aastaks 2050 uusi edusamme teha; soovib sellega seoses, et liikmesriigid suurendaksid oma jõupingutusi, et täielikult rakendada hiljuti vastu võetud energiatõhususe direktiiv ning teadlikkuse suurendamise kampaaniad ja energiatõhususe teema liidetaks liikmesriikide riiklike õppekavadega; soovib, et liikmesriigid ja komisjon teeksid rohkem riiklike ideede ja riiklike arengupankade kaasamiseks ning toetaksid parimate tavade vahetust; tuleb meelde, et õige rakendamise korral on energiatõhususe rakendamine ELi jaoks kulutõhus viis pikaajaliste eesmärkide saavutamiseks energia säästmise, kliimamuutuse ning majandusliku ja energiajulgeoleku valdkonnas; mõistab, et üleminek energiatõhusamale majandusele võib kiirendada innovatiivsete tehnoloogiliste lahenduste levikut, vähendada fossiilkütuste sissevedu ja suurendada liidu konkurentsivõimet ning tööstuse arengut; usub, et parema energiatõhususe poliitika kujundamisel tuleks keskenduda energia pakkumise ja nõudluse kogu ahelale (sealhulgas energia muundamisele, edastamisele, turustamisele ja tarnimisele) ning energiatarbimisele tööstuses, ehituses ja kodumajapidamistes; rõhutab, et ELi pikaajalises energiatõhususe poliitikas tuleks keskenduda ennekõike energiakasutuse vähendamisele hoonetes, arvestades asjaolu, et olemasolevate ehitiste renoveerimine võib anda tohutu energiasäästu; rõhutab, et praegust hoonete renoveerimise tempot ja kvaliteeti tuleb oluliselt suurendada, et EL saaks vähendada olemasolevate hoonete energiatarbimist 2050. aastaks 80 % võrra 2010. aasta tasemega võrreldes; kutsub sellega seoses liikmesriike rakendama ulatuslikke pikaajalisi renoveerimisstrateegiaid, nagu energiatõhususe direktiivis on ette nähtud;

Neljapäev, 14. märts 2013

26. rõhutab, et kiiresti on vaja uut, kaasaegset, arukat ja paindlikku energia infrastruktuuri, eelkõige nutivõrke, et võimaldada paindlikumat varu- ja tasakaalustamisvõimsust, kaasa arvatud individuaalsed mikrokoostootmisüksused ja salvestussüsteemid, uudset elektritarbimist (sealhulgas arukad arvestid) ning täielikult integreeritud Euroopa võrgusüsteemi, et hõlmata kõik energiaallikad kogu liidus, nagu vajalikuks on osutunud; tuletab meelde, et kuluoptimaalsed poliitikavaldkonnad erinevad vastavalt nõudlusele, tarnepotentsiaalile, geograafilistele omadustele ja majanduslikule kontekstile kohalikul tasandil; rõhutab samas, et kiiresti on vaja kehtestada tasakaalustatud ja prognoositav reguleeriv raamistik, samuti kogu ELi hõlmavad turumehhanismid, et suurendada paindlikkust, sealhulgas võimsuse kasutamist ja salvestamist, samuti peab EL kaasrahastama ühist huvi pakkuvaid infrastruktuuriprojekte, mis on kooskõlas energia infrastruktuuri suuniste ja Euroopa Ühendamise Rahastuga;

27. juhhib tähelepanu sellele, et ELi ja riikliku tasandi eelarvevahendid koos liidu finants- ja investeerimispoliitikaga on eelduseks uue energiataristu ehitamisele Euroopas, mille puhul võetakse arvesse nii uusehitiste püstitamise kui ka vananenud rajatiste lammutamise kulusid, samuti asjaomaste piirkondade keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste taastamise kulusid;

28. palub komisjonil terviklikult uurida energia salvestamise potentsiaali ja mitmesuguseid võimalikke tehnoloogiaid ELi energia siseturu poliitika integreerimise kaudu, hõlmates energiavõrkude võimsuse, energia- ja kliimamuutusepoliitika ning tarbijate huvide kaitse, et saavutada ELi energia- ja kliimaeesmärgid, vähendada sõltuvust väljastpoolt EL-i saadavast energiast ning luua tõeliselt ühtne energiaturg ja võrdsed konkurentsitingimused, millega kaasneks võimalikult suur energiavarustuse kindlus tulevikuks;

Taastuenergia

29. rõhutab, et keskmises ja kaugemas perspektiivis on taastuenergiapoliitikas kõige tähtsam kogu ELi arvestav vaatepunkt; ergutab liikmesriike ja piirkondi paremale koostööle, kasutades muu hulgas rohkem taastuenergia direktiivis sätestatud koostöökorda, et optimeerida taastuenergia kasvu tõhusust, vähendada taastuenergia hinda ja tagada, et ELis tehtaks rohkem investeeringuid sinna, kus need on kõige tootlikumad ja tõhusamad, võttes arvesse iga liikmesriigi eripära; rõhutab eesmärkide seadmise olulisust; rõhutab selles kontekstis komisjoni olulist osa vahendajana asjakohaste analüüside kooskõlastamisel, rahalisel toetamisel ja ettevalmistamisel taastuenergiaallikate ja liikmesriikide potentsiaali kohta, ning kiidab heaks komisjoni kavatsuse koostada taastuenergiakaubanduse suunised; märgib, et taastuenergia hõivab kaugemas perspektiivis Euroopa energiaallikate hulgas keske koha, kui tehnoloogiaarendusest jõutakse masstootmise ja kasutuselevõtuni, väikesemahulise kasutuse asemele tuleb suuremahuline, integreerides kohalikud ja kaugemad ressursid, ja seni toetusi saanud majandusharu muutub konkurentsivõimeliseks; rõhutab, et järjest suurem taastuenergia kasutamine nõuab muudatusi poliitikas ja energiaturu struktuuris, et kohandada turud olukorraga ja saavutada suurem integreeritus, eelkõige tasustades paindlikkust ja teenuseid, mis toetavad võrgustiksüsteemi stabiilsust; rõhutab stabiilsete regulatiivraamistike tähtsust nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil, et soodustada investeerimist; rõhutab vajadust lihtsustatud haldusmenetluste ning stabiilsete ja tõhusate toetuskavade järele, mida saab ajapikku kohandada ja järk-järgult lõpetada, kui tehnoloogia ja tarneahelad välja kujunevad ja konkurentsivõimeliseks muutuvad ning turutõrked lahendatakse; rõhutab siiski, et toetuskavades tagasiulatuvate muudatuste tegemine vähendab investorite usaldust ning seega suurendab investeerimise ja nende kuludega seonduvaid riske;

30. võtab teadmiseks, et taastuenergia eesmärkide saavutamine on kulgenud edukalt, ja kutsub liikmesriike üles rakendama stabiilset poliitikat oma 2020. aasta eesmärkide saavutamiseks;

31. tuletab meelde Deserteci taoliste projektide rolli ja taastuenergiaallikate kasutamise tähtsust naaberpiirkondades; rõhutab projekti Helios väljavaateid taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri transportimisel Kagu-Euroopast Kesk-Euroopasse ning ka tuuleenergia kasutuse laiendamisel Põhjameral ja muudes piirkondades; rõhutab, et lisaks taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri importimisele naaberpiirkondadest tuleks ergutada ja hõlbustada taastuvate energiaallikate arendamist, nt Vahemere lõunapiirkondades ning Põhjamere regioonis, samuti arvukamate ühenduste loomist Euroopa jaotusvõrkudega;

32. rõhutab, et paljude taastuenergiaallikate puhul ei ole olemasolevate tehnoloogiliste tingimuste juures võimalik tagada piisavat energiavarustust, mistõttu tuleb hoida tavapäraste energiaallikate varud kasutusvalmis; palub sellega seoses komisjonil esitada analüüs selle kohta, kuidas taastuenergiaallikaid kestlikult arendada ja eelkõige kuidas stabiilseid taastuenergiaallikaid toetada; on seisukohal, et vähem stabiilsete energiaallikate korral tuleks analüüsida reservvõimsuse kindlustamise kulutõhusust ning arendada energiasalvestustehnoloogiat;

Neljapäev, 14. märts 2013

33. rõhutab, et ELi energiatoitesüsteemi CO₂-heite vabaks muutmiseks kaugemas perspektiivis tuleb rohkem integreeruda naaberriikide ja piirkondadega, nagu Norra, Šveits ja Vahemere lõunapiirkond; rõhutab, et Euroopa saab kasu põhiliste taastuvenergiaallikate arengust nendes piirkondades, et vastata kohalikule nõudlusele ja kaugühendusvõrgustike loomisega ka väikesele protsendile ELi nõudlusest; märgib, et rohkemate ühenduste loomine võimaldab liikmesriikidel eksportida ja importida taastuvat elektrienergiat, et tagada kindel energiavarustus ja tasakaalustada muutliku võimsusega energiatootmist, nagu tuuleenergia; on sellega seoses seisukohal, et ühenduse loomine Norraga on ELile eriti kasulik, kuna see avab ELile juurdepääsu Norra hüdroelektrijaamade märkimisväärsele elektrisalvestamisvõimsusele;

34. rõhutab mikrotootmise tähtsust taastuvate energiaallikate osakaalu suurendamise seisukohast; rõhutab lisaks mikrotootmise tähtsust energiatootmise suurendamisel ja energiavarustuse kindlustamisel ning kodanike kaasamisel energiakasutuse korraldamisse ja võitlusse kliimamuutuse vastu; rõhutab sellega seoses vajadust ühtse Euroopa strateegia järele mikrotootmise valdkonnas, mis hõlmab meetmeid energiainfrastruktuuri ajakohastamiseks, seadusandliku koormuse vähendamiseks ja parimate tavade vahetamiseks maksusoodustuste valdkonnas;

35. rõhutab vajadust tagada taastuvenergiatehnoloogiale, mis ei ole veel võrgupariteeti saavutanud, pärast 2020. aastat piisavalt tugev poliitiline raamistik, et toetused koondada ja hiljem kaotada;

36. märgib, et 2050. aasta energia tegevuskava stsenaariumid hõlmavad biokütuste hulga suurendamist; arwab, et komisjon peaks sellega seoses toetama üleminekut kolmanda põlvkonna biokütustele, mis põhinevad toidukultuuride jäätmetel, ning kehtestama samad tingimused ka imporditud biokütustele;

37. palub komisjonil koostada ettepanek selle kohta, kuidas suurendada taastuvenergiaallikate kasutuselevõtu tõhusust ELis ja selle piirkondades; usub, et keskpikas perspektiivis õnnestub luua piirkondlikul tasandil taastuvenergiaga kauplevate turgude rühmad;

38. rõhutab liikmesriike ja komisjoni toetama ning edendama taastuvtoodete ülemaailmset avatud turu poliitikat ning tagama kõigi kaubandustõkete kõrvaldamist ja edendama taastuvenergiatehnoloogia ekspordi, suurendades seega liidu konkurentsivõimet;

39. tunnustab, et taastuvenergia eesmärgid on olnud edukad ja neid tuleks pikendada 2030. aastani; kutsub liikmesriike üles jätkama 2020. aasta eesmärkide täitmist; väljendab muret liikmesriikide järskude muutuste pärast taastuvenergia toetusmehhanismides, eelkõige tagasiulatuvate muutuste ja toetuste peatamise pärast; kutsub komisjoni üles taastuvenergia direktiivi rakendamist hoolikalt jälgima ja võtma vajadusel meetmeid; kutsub liikmesriike üles looma taastuvenergiasse investeerimiseks stabiilseid raamistikke, kaasa arvatud stabiilne ja korrapäraselt läbivaadatav toetuskava ning lihtsustatud haldusmenetlused;

40. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles järgmises mitmeaastases finantsraamistikus märkimisväärselt suurendama energiatootmise meetmetele eraldatavaid vahendeid;

Taristu ja energia siseturg

41. rõhutab, et kui EL soovib saavutada energiapuudumatust ja energiasõltumatust, tuleb rõhuasetust nihutada liikmesriikide vahelise vastastikku sõltuva energiamudeli suunas, tagades ELi energia siseturu ning põhja ja lõuna, ida ja länt ühendava ELi aruka supervõrgu taristu kiire lõpuleviimise, et iga liikmesriigi suhtelisi eeliseid parimal viisil ära kasutada ja täielikult kasutada detsentraliseeritud ja mikrotasandi energiatootmise ja arukate energiataristute potentsiaali kõigis liikmesriikides; rõhutab, et on oluline tagada, et poliitika ja õigusnormide areng liikmesriikides oleks täielikult kooskõlas kolme liberaliseerimispaketiga, kaotaks taristu järelejäänud kitsaskohad ja turutõrked ning ei tekitaks uusi takistusi elektri- ja gaasiturude integreerimisele; rõhutab lisaks, et iga riikliku süsteemi energiapoliitikaotsustes tuleb arvesse võtta, kuidas sellised otsused võivad mõjutada teisi liikmesriike; soovib kindlaks teha, kas ja kuidas oleks võimalik eeltoodud ülesannete täitmiseks kasutada Energeetikasektori Reguleerivate Asutuste Koostööameti kogemusi ja vahendeid;

Neljapäev, 14. märts 2013

42. tunnistab, et energiataristuprojekte iseloomustavad väga suured esialgsed investeeringud, mis väheneksid tunduvalt energiasäästu võimaluste täieliku ärakasutamise ja vahemikku 20–60 aastat jääva kasutusea tulemusel; tuletab meelde, et praegune turukeskkond on ülimalt ettearvatu, mistõttu on investorid energiataristu arendamise küsimuses kõhklevad seisukohal; rõhutab, et vajaduse vähendamiseks taristusse tehtavate investeeringute järele tuleks edendada uusi strateegiaid, sealhulgas strateegiat „energiasääst kõigepealt”, ja uuenduslikke vahendeid, mis võimaldaksid kiiresti muutuva keskkonnaga ruttu kohaneda;

43. rõhutab vajadust rakendada praegust poliitikat ja määruseid, et kasutada olemasolevat energiataristut Euroopa tarbija huvides paremini ära; kutsub komisjoni ja Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööametit üles teostama rangemat järelevalvet eeskirjade, näiteks võta-või-jäta-põhimõttega seonduvate eeskirjade rakendamise üle riiklikul tasandil;

44. rõhutab vajadust saavutada 2014. aastaks täielikult integreeritud Euroopa energiaturg; märgib, kui oluline on rakendada energia siseturgu käsitlevaid õigusakte kõikides liikmesriikides täies mahus, ning tõstab esile vajadust tagada, et ükski liikmesriik ega piirkond ei jääks pärast 2015. aastat Euroopa gaasi- ja elektrivõrkudest välja; rõhutab, et energiahindade suurema läbipaistvuse ja kulude kajastavuse (sh keskkonnakulud, kui neid ei ole veel täiel määral arvesse võetud) tagamisel on vaja võtta arvesse sotsiaalset mõju ja energiakulusid;

45. tõstab esile ELi liikmesriikide ja kolmandate riikide valitsuste vahelisi energiakokkuleppeid käsitleva teabevahetuse mehhanismi loomist, kuna see mehhanism on suunatud poliitika läbipaistvuse, koordineerituse ja tõhususe suurendamisele ELis tervikuna; kutsub liikmesriike üles tegema suuremaid jõupingutusi, et takistada selliste lepingute kehtestamist, mis ei ole kooskõlas energia siseturgu reguleerivate õigusaktidega; on arvamusel, et komisjonil peaks olema võimalik tutvuda lepingute eelnõudega, et tuvastada, kas need on nimetatud õigusaktidega kooskõlas, samuti peaks komisjonil olema võimalik osaleda vajaduse korral läbirääkimistel; on seisukohal, et teabevahetuse mehhanism on energia ELis väljastpoolt hankimise suurema kooskõlastamise valdkonnas järjekordne vaheetapp ning see on väga oluline, et saavutada eesmärgid, mis on esitatud energia tegevuskavas aastani 2050;

46. rõhutab vajadust luua investoritele energiaturul rohkem stiimuleid, suurendades tasuvust ja hõlbustades haldusmenetlusi (ilma neid seejuures vähendamata);

47. tunnistab, et finantskriis on raskendanud energiasüsteemi ümberkujundamise rahastamiseks vajalike investeeringute leidmist; rõhutab uusi probleeme, nagu vajadus energiasüsteemi paindlike tagavaravõimaluste ja tasakaalustavate meetmete järele (nt energia paindlik tootmine, kindel ülekandevõrgustik, salvestamine, nõudluse juhtimine, mikrotootmine ja ühenduste loomine), et tulla toime asjaoluga, et muutliku tootmisvõimsusega taastuvenergia osakaal eeldatavasti suureneb; rõhutab jaotustasandi taristu tähtsust ning proaktiivsete tarbijate ja jaotusvõrguettevõtjate suurt osatähtsust detsentraliseeritud energiatoodete ja nõudluse tõhustamise meetmete süsteemi integreerimisel; rõhutab, et Euroopa praegust võimsust on vaja nõuetekohaselt hinnata, ning toonitab, et nõudluse ja pakkumise vastavusse viimiseks ja seeläbi ka elektri ja gaasi varustuskindluse tagamiseks on vaja piisavaid ühendusi ning paindlikku ja tasakaalustatud varuvõimsust; juhib tähelepanu asjaolule, et nõudluse juhtimise ja nõudluse alusel toimuva energiatootmise suurem tähtsustamine tugevdaks märkimisväärselt detsentraliseeritud energiaallikate integreerimist ning edendaks üldise energiapoliitika eesmärkide saavutamist;

48. rõhutab, et kuna praegune taristu on vananenud, eeldavad kõik komisjoni teatises „Energia tegevuskava aastani 2050” esitatud stsenaariumid suuri investeeringuid; juhib tähelepanu asjaolule, et seetõttu kasvavad energiahinnad kõikide stsenaariumide puhul kuni aastani 2030; märgib lisaks, et komisjoni andmetel toimub suur osa hinnatõusust juba võrdlusstsenaariumis ning on seotud 20 aasta vanuste ja juba täielikult mahakantud energiatootmisseedmete tulevase asendamisega;

49. rõhutab, et Euroopa Liidu energiajulgeolek sõltub ka impordiallikate suuremast mitmekesisimisest; toonitab seega, et EL peab partneritega tehtavat koostööd aktiivselt tõhustama; juhib tähelepanu viivitustele, mis takistavad lõunapoolse gaasikoridori lõpuleviimist; rõhutab, et energeetikat on vaja mitmekesistada, et saavutada energiajulgeolek; tuletab meelde veeldatud maagaasi ja seda transportiva laevastiku märkimisväärselt osatähtsust Euroopa Liidu energiavarustuse jaoks; rõhutab Vahemere idaosa ja Musta mere piirkonna uue veeldatud maagaasikoridori potentsiaali paindliku energiaallikana ja ELi energia siseturul suurema konkurentsi tekitajana;

Neljapäev, 14. märts 2013

50. tuletab meelde, et liidu strateegilised partnerlussuhted tootja- ja transiitriikidega ning eelkõige Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidega nõuavad asjakohaseid vahendeid, prognoositavust, stabiilsust ja pikaajalisi investeringuid; rõhutab seetõttu, et liidu kliimaeesmärke tuleks toetada ELi taristu investeerimisprojektidega (näiteks Nabucco), mille eesmärk on tarneteede mitmekesistamine ja liidu energiajulgeoleku suurendamine;

51. tuletab meelde, et siseturu paketi kohaselt on turul tegutsejate roll energiataristusse investeerimisel kõige olulisem; tunnustab, et mõnede uuenduslike või strateegiliselt oluliste projektide puhul, mis on varustuskindluse või solidaarsuse ja jätkusuutlikkuse seisukohast põhjendatud, kuid mis ei ole turupõhise rahastamise jaoks piisavalt atraktiivsed, võib erarahastamise võimendamiseks olla vajalik piiratud riiklik toetus; rõhutab, et selliste projektide valimisel tuleks lähtuda selgetest ja läbipaistvatest kriteeriumidest, mitte moonutada konkurentsi ning arvestada tarbijate huve, samuti peaks kõnealune valik olema täielikult kooskõlas ELi energeetika ja kliimamuutuse valdkonna eesmärkidega;

52. rõhutab, et suurem osa stsenaariumidest, mis on esitatud energia tegevuskavas aastani 2050, ei ole kohaliku tasandi arukate elektri ja gaasi jaotusvõrkude arendamiseta teostatavad; on veendunud, et lisaks piiriülestele projektidele peaks liit võtma meetmeid kohalike võrkude loomise või uuendamise toetamiseks, pidades eelkõige silmas kaitstud tarbijate juurdepääsu;

53. rõhutab Euroopa Ühendamise Rahastu tähtsust, kuna selle vahenditest on ELi energiataristu ümberkujundamiseks ja edasiarendamiseks ette nähtud märkimisväärne summa; rõhutab, et väga oluline on tuvastada nii laiemas kui ka kitsamas kontekstis olulised jätkusuutlikud projektid ja neid toetada;

54. rõhutab, et ühtsetel kontaktpunktidel põhinev lähenemisviis on ELi lihtsustamisesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks ja bürokraatia vähendamiseks oluline, kuna kiirendab loamenetlust ja vähendab energiataristu arendamise luba taotlevate ettevõtete halduskoormust, tagades samas kohaldatavate eeskirjade ja määruste nõuetekohase järgimise; kutsub liikmesriike üles vaatama läbi oma sellekohased menetlused;

55. kutsub komisjoni üles tegelema kiiresti õigusliku ebakindluse probleemiga, millega institutsioonilised investorid kolmanda energiapaketi tõlgendamisel kokku puutuvad, kui nad toimivad nii ülekande- kui ka tootmisvõimsuse valdkonnas passiivse investorina;

56. kutsub komisjoni üles lahendama kiiresti stiimulite puudumise probleemi arukatesse võrkudesse investeerimise valdkonnas, kui kõne all on jaotusvõrguettevõtjate ja ülekandeoperaatorite info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning muu uuenduslik tehnoloogia, mis võimaldab olemasolevat võrku paremini ja rohkem ära kasutada;

Sotsiaalne mõõde

57. kiidab heaks sotsiaalse mõõde lisamise energia tegevuskavasse aastani 2050; on seisukohal, et sellega seoses tuleks erilist tähelepanu pöörata energiaostuvõimetusele ja tööhõivele; rõhutab energiaostuvõimetusega seoses asjaolu, et energia peaks olema kõikide jaoks taskukohane; kutsub komisjoni ja liikmesriike ning kohaliku tasandi ametiasutusi ja pädevaid ühiskondlikke organeid üles tegema koostööd elektri- ja kütteostuvõimetuse sarnaste probleemide lahendamiseks sihipäraste meetmete abil, milles pannakse erilist rõhku madala sissetulekuga ja haavatavatele leibkondadele, keda energiahindade tõus kõige rohkem mõjutab; on seetõttu seisukohal, et sellise strateegia abil tuleks edendada energiatõhusust ning -säästu, kuna see on üks energiaarvete vähendamise kõige tulemuslikumaid viise, samuti tuleks selles analüüsida riiklikke meetmeid, nagu maksustamine, riigihanked, küttehindade kujundamine jms (eelkõige juhul, kui need takistavad energiatõhususse investeerimist või soojatootmist ja -kasutamise optimeerimist) ning esitada soovitusel heade ja halbade tavade kohta; rõhutab, kui oluline on töötada välja rohkem energiatõhususe meetmeid ja levitada nende kohta teavet, ergutada nii nõudlust kui ka pakkumise vallas võetavaid meetmeid ning korraldada teavitamiskampaaniaid, et võimendada vajalikke käitumuslikke muutusi; palub, et liikmesriigid annaksid korrapäraselt aru meetmete kohta, mida võetakse majapidamiste kaitsmiseks energiaarvete tõusu ja energiaostuvõimetuse eest; palub, et komisjon edendaks tööhõivega seoses hariduse, ümberõppe ja ümberkvalifitseerumise korraldamise meetmeid, et aidata liikmesriikidel suurendada selliste kõrgelt kvalifitseeritud töötajate hulka, kes on valmis osalema säästvale energiaravustusele üleminekul; palub, et komisjon esitaks parlamendile 2013. aasta lõpuks rohkem teavet selle kohta, kuidas kõnealune üleminek mõjutab energia-, tööstus- ja teenindussektori tööhõivet, ning töötaks välja konkreetsed mehhanismid asjaomaste sektorite töötajate abistamiseks; soovib liikmesriikidel võtta arvesse energiatootmise ja -tarbimisega seonduvaid väliskulusid ja sellest saadavat kasu, näiteks õhukvaliteedi paranemisest tingitud tervisealast kasu; on seisukohal, et energia tegevuskava mõju käsitlev sotsiaalne dialoog, millesse peaksid olema kaasatud kõik asjaomased sidusrühmad, on äärmiselt oluline nii praegu kui ka kogu üleminekuperioodi jooksul;

Neljapäev, 14. märts 2013

58. rõhutab, et sellise CO₂-heite vähendamise strateegia vastuvõtmine, milles ei võeta arvesse teatavate liikmesriikide olukorda, võib tuua kaasa energiaostuvõimetuse märkimisväärse suurenemise, mis mõnedes liikmesriikides määratletakse olukorrana, kus rohkem kui 10 % majapidamise eelarvest kulutatakse energiale;

59. rõhutab vajadust kaitsta tarbijaid kõrgete energiahindade eest ning ettevõtjaid ebaausa konkurentsi ja kolmandate riikide ettevõtjate kunstlikult madalate hindade eest, nagu nõuti ka Rio+20 tippkohtumisel seoses Maailma Kaubandusorganisaatsiooni rolli suurenemisega;

60. nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja rahvusvaheline üldsus edendaksid haridusasutusi, kes suudavad koolitada kvalifitseeritud tööjõudu ning järgmise põlvkonna teadlasi ja uuendajaid sellistes valdkondades nagu turvaline energiavarustus ja -kasutamine, energiapuudus ja -õhusus; tuleb sellega seoses meelde Horisont 2020 ning Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi tähtsat rolli hariduse, teadusuuringute ning rakendamise vahelise lõhe ületamisel energeetikasektoris;

61. soovib rõhutada hindade läbipaistvuse ja tarbijale suunatud teabe suurt tähtsust; on seepärast seisukohal, et komisjoni ülesandeks on määrata võimalikult täpselt kindlaks selliste tegurite mõju energiahinnale, mida eraisikud ja ettevõtted väljavalitud eri stsenaariumide kohaselt maksaksid;

Konkreetsete energiaallikate osatähtsus

62. on veendunud, et ELi kogu energiasüsteemi ja eelkõige elektrienergia sektori CO₂-heite vähendamise suure eesmärgi saavutamiseks on vaja kõiki vähese CO₂-heitega tehnoloogiate liike; tõdeb, et see, milline tehnoloogia osutub ettenähtud ajalisel raamistikul tehniliselt ja kaubanduslikult õigustatuks, ei ole kindel; rõhutab, et tekkivate tehnoloogiliste ja sotsiaalmajanduslike muutustega kohanemiseks tuleb säilitada paindlikkus;

63. võtab teadmiseks, et traditsioonilised fossiilkütused jäävad energiasüsteemi osaks tõenäoliselt veel vähemalt vähese CO₂-heitega energiasüsteemile ülemineku ajaks;

64. tunnistab, et praegu kasutatakse vähem CO₂-heidet tekitava energiaallikana olulisel määral tuumaenergiat; kutsub komisjoni ja liikmesriike 2011. aasta Fukushima katastroofi õppetunde silmas pidades üles suurendama tuumaenergia ohutust, kasutades selleks hiljutiste stressitestide tulemusi;

65. nõustub komisjoni seisukohaga, et tuumaenergia osatähtsus jääb ka edaspidi märkimisväärseks, sest mõned liikmesriigid peavad seda endiselt turvaliseks, usaldusväärseks ja taskukohaseks vähese CO₂-heitega elektritootmise viisiks; tunnistab, et stsenaariumide analüüsi kohaselt võib tuumaenergia aidata vähendada süsteemikulusid ja alandada elektrihinda;

66. nõustub komisjoniga, et maagaas on lühikeses ja keskpikas perspektiivis energiasüsteemi ümberkujundamisel väga oluline, sest see kujutab endast võrdlemisi kiiret ja kulutõhusat viisi, kuidas vähendada sõltuvust teistest, saastavamatest fossiilkütustest; rõhutab vajadust mitmekesistada maagaasi ELi toomiseks kasutatavaid tarneteid; hoiatab selliste investeeringute eest, mis võivad põhjustada pikaajalise sunnitud sõltuvuse fossiilkütustest;

67. tunnistab maagaasi potentsiaali taastuvenergia muutlikku tootmisvõimsust tasakaalustava paindliku varuvõimalusena (lisaks elektrisalvestamisele, ühenduste loomisele ja nõudlusele reageerimisele); kaalub võimalust suurendada maagaasi osatähtsust, eriti juhul, kui süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia muutub laiemalt kättesaadavaks; on veendunud, et lähtuda tuleb eelkõige kasvuhoonegaaside heite vähendamisest ning see peab olema energiaallikate jaotuse peamine eesmärk;

68. on seisukohal, et unustada ei tohi vedelgaasi rolli, mis on paindlik ja usaldusväärne energiaallikas puuduliku taristuga piirkondades;

Neljapäev, 14. märts 2013

69. rõhutab vajadust leppida tõsiasjaga, et ootuspäraselt hakatakse ELi gaasi ja elektrit lühikeses ja keskpikas perspektiivis üha enam importima energiavarustuse tagamise eesmärgil kolmandatest riikidest; kordab, et mõne piirkonna ja liikmesriigi jaoks on see probleem tihedalt seotud sõltumisega ühestainsast gaasi ja naftat tarnivast kolmandast riigist; tunnistab, et toimetulek kõnealuse väljakutsega eeldab muu hulgas kohalike energiaallikate ja taastuvate energiaallikate osatähtsuse suurendamist, mis on väga vajalik selleks, et tagada konkurentsivõime ja energiavarustuse kindlus, ning tarnijate, tarneteede ja allikate mitmekesistamisele suunatud meetmeid; tunnistab, et selle valdkonna strateegiline eesmärk on viia ellu lõunakoridori projekt ja avada 2020. aastaks tarneteed, mis rahuldaks ligikaudu 10–20 % ELi gaasinõudlustest, nii et igal Euroopa piirkonnal oleks füüsiline juurdepääs vähemalt kahele erinevale gaasitarneallikale;

70. märgib, et süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine võib aidata CO₂-heidet 2050. aastaks vähendada; märgib sellegipoolest, et süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise võimalus on ikka veel uurimis- ja arendusetapis; märgib, et süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise võimaluse arendamine on endiselt äärmiselt ebakindel, kuna eksisteerivad mõned lahendamata probleemid (täpsemalt määratlemata viivitused, suured kulud ja tulemuslikkuse küsimused); rõhutab, et süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise võimalust tuleb arendada majanduslikult tõhusalt, turvaliselt ja jätkusuutlikult ning et see tuleb võtta kaubanduslikus mahus kasutusele võimalikult ruttu; rõhutab, et süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine on tähtis ka mitmete energiamahukate tööstusharude, nagu nafta rafineerimise, alumiiniumisulatamise ja tsemenditootmise CO₂-heidete vähendamiseks; palub komisjonil koostada vahearuanne, milles hinnatakse ELi toetatud näidisprojektide kasutamise tulemusi kivisüsi töötavate elektrijaamade jaoks;

71. rõhutab poliitilise sekkumise, riikliku rahastamise ja sobiva CO₂-hinna tähtsust, et demonstreerida süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia olulisust ning tagada selle varajane kasutuselevõtmine Euroopa Liidus alates 2020. aastast; toonitab, kui tähtis on ELi näidisprogramm, et saavutada üldsuse heakskiit ja toetus süsinikdioksiidi kogumisele ja säilitamisele kui olulisele kasvuhuonegaaside heite vähendamise tehnoloogiale;

72. palub komisjonil võimaldada ja edendada teadmiste jagamist ja koostööd ELi piires ja rahvusvaheliselt, et tagada süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise näidisprojektide väljatöötamisel parimad tulemused; kutsus komisjoni üles toetama varajast investeerimist torujuhtmetaristusse ja kooskõlastama piiriülest kavandamist, et tagada juurdepääs CO₂ neeldajatele alates 2020. aastast, ning korraldama teadusuuringuid Euroopa säilitusvõimaluste iseloomustamiseks; palub komisjonil teha liikmesriikide ja tööstusega aktiivset koostööd, et levitada süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise kasulikkuse ja ohutuse kohta teavet ning saavutada üldsuse usaldus kõnealuse tehnoloogia vastu;

73. märgib, et kohalike ja piirkondlike energiaressursside optimaalne, ohutu ja säästev arendamine ja kasutamine ning kohaliku või imporditava energia stabiilseks tarnimiseks vajaliku taristu konkurentsivõime võivad aidata parandada energiajulgeolekut, mistõttu tuleks neid valdkondi ELi energiapoliitika kujundamisel tähtsustada;

74. märgib, et kuni püsib nõudlus toornaftal põhinevate toodete järele, on oluline jätkata Euroopa tegevust rafineerimistööstuses, et aidata tagada varustuskindlus, toetada sellest sõltuvate tööstusharude (näiteks naftakeemiatööstus) konkurentsivõimet, kehtestada kütuse rafineerimise kvaliteedi ülemaailmsed standardid, tagada keskkonnanõuete täitmine ning säilitada asjaomaste sektorite tööhõive; rõhutab ühtlasi energia tegevuskavas tehtud järeldust, et tõenäoliselt kuulub nafta ka 2050. aastal kasutatavate energiaallikate sekka, kuigi praegusest oluliselt väiksemas mahus, ning et seda kasutatakse peamiselt reisijate ja kauba kaugvedudel;

75. on veendunud, et erilist tähelepanu tuleb pöörata nendele liikmesriikide piirkondadele, kus praegu on domineeriv energiaallikas süsi ja/või kus söetootmine ja süsi põhinev elektritootmine on olulised piirkondlikud tööhõiveallikad; usub, et selleks, et nende piirkondade elanikud kiidaksid heaks stsenaariumid, mis on esitatud energia tegevuskavas aastani 2050, on vaja täiendavaid ELi toetatavaid sotsiaalmeetmeid;

Energeetika valdkonna üldised probleemid

76. tunnistab, et EL tegutseb ülemaailmses kontekstis ning et üksi tegutsemine ei pruugi anda kõiki soovitud positiivseid tulemusi, kuid tuleb siiski meelde transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika nõukogu 2011. aasta novembris vastu võetud järeldusi ELi energiapoliitika välismõõtmise tugevdamise kohta, milles rõhutati vajadust laiema ja paremini kooskõlastatud ELi seisukoha järele rahvusvahelistes energiasuhetes, et tulla toime ülemaailmsete energiaprobleemide ja kliimamuutustega, ning toonitati ka vajadust lahendada konkurentsivõime ja süsinikdioksiidi lekkega seotud probleemid, säilitada kõrgeimad tuumaohutuse standardid, edendada neid ja tagada samal ajal ohutu, kindel, jätkusuutlik ja mitmekesine energiavarustus;

Neljapäev, 14. märts 2013

77. rõhutab vajadust tagada ELi energiajulgeolek ja lõpuks ka energiasõltumatus, edendades selleks eeskätt energiatõhusust ja -säästu ning taastuvenergiat, mis vähendavad koostoides muude alternatiivsete energiaallikatega liidu sõltuvust impordist; märgib suurenevat huvi Vahemeres ja Mustas meres asuvate nafta- ja gaasiväljade uurimise vastu; usub, et kiiresti on vaja välja töötada terviklik ELi poliitika nafta ja gaasi merel puurimise kohta; on veendunud, et rõhku tuleks panna võimalikele keskkonnaohtudele ning asjaomaste liikmesriikide ja kolmandate riikide majandusvõondite piiritlemisele vastavalt ÜRO mereõiguse konventsioonile, millele on alla kirjutanud kõik liikmesriigid ja EL tervikuna;

78. rõhutab, et puurimisõiguste loa andmine ja majandusvõondite piiritlemine tekitab kolmandate riikidega pingeid ning EL peaks hoidma selles osas kõrget poliitilist profiili ja püüdma vältida rahvusvahelisi ebakõlasid; rõhutab, et energiat tuleks kasutada tõukejõuna rahu, keskkonnaalase terviklikkuse koostöö ja stabiilsuse saavutamiseks;

79. nõuab, et ELi ja Venemaa ühine energia tegevuskava põhineks vastastikuse austuse ja vastastikkuse põhimõttel, mis on sätestatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni, energiaharta lepingu ja kolmanda energiapaketi eeskirjades; kutsub komisjoni üles ELi siseturu- ja konkurentsieskirju tulemuslikult rakendama ja jõustama kõikides liidu territooriumil tegutsevates energiasektori ettevõtetes; väljendab sellega seoses heameelt hiljutise uurimuse üle Gazpromi ja tema Euroopa tütarettevõtete konkurentsivastase käitumise kohta ja mõistab hukka Venemaa Föderatsiooni poliitiliselt motiveeritud dekreedid, millega Venemaa Föderatsiooni president takistab Venemaa energiaettevõtjaid ELi institutsioonidega koostööd tegemast; nõuab, et kõik energiasektori ettevõtted teeksid igakülgset koostööd uurimisasutustega; kutsub komisjoni üles välja pakkuma asjakohast reageeringut sellele dekreedile ning kindlustama, et uurimist saaks jätkata;

80. kutsub komisjoni üles kehtestama ELi suhetes naabritega kõikehõlmavad lühi-, kesk- ja pikaajalised prioriteetid, eesmärgiga rajada ühine õigusruum, mis põhineb liidu õigustikus sätestatud põhimõtetel ja siseturu standarditel; rõhutab, et oluline on jätkata energiaühenduse laiendamist, eelkõige kandidaatriikidesse ning idapartnerluse, Kesk-Aasia ja Vahemere äärsesse riikidesse, ning kehtestada liidu õigustiku rakendamisel esinevate vajakajäämistele kõrvaldamiseks õiguskontrolli mehhanismid; palub ELil näidata üles solidaarsust energiaühenduse partneritega; mõistab sellega seoses hukka Venemaa Föderatsiooni hiljutised ähvardused Moldova suunas;

81. rõhutab, et ELi energiapoliitika ei tohi mingil juhul olla vastuolus ELi aluspõhimõtetega, eriti selles osas, mis puudutab demokraatiat ja inimõigusi; seetõttu kutsub komisjoni üles andma energiaalastes suhetes eelise nendele tootjatele ja transiitriikidele, kes jagavad ja toetavad samu põhimõtteid;

82. rõhutab koostöö ja dialoogi tugevdamise olulisust teiste strateegiliste energiapartneritega; on seisukohal, et kiiresti areneva majandusega riikide kasvav mõju ülemaailmsel energiaturul ning nende energianõudluse kasv muudavad ELi jaoks oluliseks vajaduse teha nende partneritega kõigis energiavaldkondades ulatuslikku koostööd; märgib, et pikas perspektiivis peab Euroopa Liit suurendama koordineerimist energia tarnimisel kolmandatest riikidest; nõuab tihedamat koostööd nõukogu, komisjoni ja Euroopa väliseenistuse vahel, et EL saaks edastada ühehäälselt sõnumit energiapoliitika küsimustes vastavalt ELi õigusaktidele ja Euroopa Komisjoni energeetika peadirektoraadi suunistele; tuletab meelde, et Euroopa Parlamenti tuleb selle valdkonna arengutest ka edaspidi korrapäraselt teavitada;

83. rõhutab, et ELi lepingus nõutud liikmesriikidevahelise solidaarsuse põhimõte peaks kehtima nii energiaalase sise- ja välispoliitika igapäevasel juhtimisel kui ka kriisijuhtimisel; palub komisjonil määratleda selgelt mõiste „energiaalane solidaarsus“, et tagada selle järgimine kõigi liikmesriikide poolt;

84. rõhutab, et ei traditsiooniliste (nt tuumaenergia) ega ka uute energiaallikate (nt mittetraditsiooniline nafta ja gaas) puhul ei tohi teha mingeid kompromisse ohutuse ega julgeoleku osas, ning usub, et EL peaks jätkama jõupingutusi ohutuse ja julgeoleku raamistiku tugevdamiseks ning võtma juhtrolli seoses rahvusvaheliste jõupingutustega selles valdkonnas;

85. rõhutab, et samal ajal kui liikmesriigid valmistuvad ühendama ja lõimima oma siseturge, investeerides infrastruktuuri ja võttes vastu ühised eeskirjad, tuleks teha jätkuvalt pingutusi ka koostöö nimel Venemaaga, et selgitada välja loovad ja vastastikku vastuvõetavad meetmed kahe energiaturu erinevuste vähendamiseks;

Neljapäev, 14. märts 2013

86. rõhutab, et kuna energiavarustuse puhul keskendutakse üha enam arenevatele majandustele, peaks EL alustama intensiivset dialoogi ja koostööd BRIC-riikidega sellistel teemadel nagu energiatõhusus, taastuvenergiaallikad, puhas söepõletustehnoloogia, süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine, nutivõrgud, termotuumasüntees ja tuumaohutus; on arvamusel, EL peaks ka välja töötama selge poliitika nende riikidega energeetikasektoris tehtava teadus- ja innovatsioonikoostöö tarbeks;

87. kutsub ELi üles jätkama aktiivset tegevust rahvusvahelistel läbirääkimistel ülemaailmse kliimakokkuleppe üle; rõhutab, et EL peab teadma, millised oleksid ülemaailmse kliimamuutuste kokkuleppe nurjumise tagajärjed; peab kahetsusväärseks, et tegevuskavas ei ole esitatud sellist stsenaariumi, mille puhul kokkuleppele ei jõuta; rõhutab, et õiguslikult siduva ülemaailmse heitkoguste vähendamise kokkuleppe saavutamine ning selliste maailma suurimate heitkoguste tekitajate nagu Hiina, India, USA ja Brasiilia kaasamine sellesse protsessi suurendab kasvuhoonegaaside heite tõelise vähendamise võimalust; osutab vajadusele reageerida süsinikdioksiidi lekkest tulenevatele probleemidele, vältides energiamahukate tööstusharude ümberpaigutamine väljapoole ELi;

Saastekvootidega kauplemise süsteem (HKS)

88. tunnistas, et HKS on peamine, kuigi mitte ainus vahend tööstusest pärineva kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks ning investeerimise soodustamiseks ohutusse ja säästvasse vahese CO₂-heitel tehnoloogiasse; märgib, et HKS vajab struktuurilisi täiustusi, et suurendada süsteemi reageerimisvõimet majanduse tõusudele ja mõõnadele, taastada investorite kindlustunne ning tugevdada turupõhiseid stiimuleid vahese CO₂-heitel tehnoloogiasse investeerimiseks ja selle kasutuselevõtmiseks; märgib, et HKSi mis tahes struktuurilise muudatuse puhul tuleks igakülgset hinnata selle mõju keskkonnale, majandusele ja sotsiaalvaldkonnale, aga ka CO₂-heite vähendamiseks tehtavatele investeeringutele, elektrihindadele ja energiamahukate tööstusharude konkurentsivõimele, eriti süsinikdioksiidi lekkeohtu silmas pidades; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama ja toetama uuenduslike, ohutute ja säästvate tehnoloogiliste lahenduste väljatöötamist ELi tööstussektoris;

89. palub komisjonil esitada võimalikult kiiresti lisahindamise tulemused ning soovitada meetmeid, mille abil saaks ära hoida süsinikdioksiidi lekkest tekkivat ohtu, mis tuleneb tootmise viimisest väljapoole ELi, keskenduses eelkõige täiendavatele stsenaariumidele, mille puhul võetaks CO₂-heite vähendamiseks ülemaailmselt meetmeid piiratud hulgal või üldse mitte;

90. rõhutab, et HKSiga hõlmamata sektori arvele langeb umbes 55 % ELi kasvuhoonegaaside heitkogustest ning seega on oluline tagada, et lisaks HKSi võtab vastutuse heitkoguste vähendamise eest ka HKSiga hõlmamata sektor; rõhutab, et selle küsimusega tegelemiseks on vaja poliitilist suunamist ELi tasandil ja konkreetseid meetmeid;

91. tunnistas, et HKS seisab silmitsi probleemidega, mida algselt ei osatud ette näha, ning et akumuleeruv saastekvootide ülejääk vähendab indu toetada investeerimist CO₂-heite vähendamisse veel pikka aega; märgib, et see ohustab HKSi tulemuslikkust ELi peamise mehhanismina heitkoguste vähendamisel viisil, mis loob võrdsed võimalused konkureerivatele tehnoloogialahendustele, annab ettevõtetele paindlikkuse arendada välja omaenda leevendusstrateegia ja näeb ette konkreetsed meetmed süsinikdioksiidi lekke vastu võitlemiseks; kutsus komisjoni üles võtma vastu meetmed, et kõrvaldada HKSi puudujäägid ning võimaldada süsteemil toimida algselt kavandatud viisil; soovitas meetmetena muu hulgas järgmist:

- a) Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatakse niipea kui võimalik aruanne, milles käsitletakse muu hulgas mõju vahese CO₂-heitel tehnoloogiasse investeerimise stiimulitele ning süsinikdioksiidi lekke ohtu; enne kolmanda etapi algust muudab komisjon vajaduse korral direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10 lõikes 4 osutatud määrust, et rakendada asjakohaseid meetmeid, sealhulgas vajaliku hulgal saastekvootide kinnipidamine;
- b) niipea kui võimalik esitatakse õigusakti ettepanek, et muuta 1,74 %-list iga-aastast lineaarse vähendamise nõuet nii, et sellega täidetakse 2050. aasta CO₂-heite vähendamise eesmärgi nõuded;
- c) viiakse läbi saastekvootide enampakkumisele reservhinna kehtestamise väärtuse hindamine ja selle tulemused avaldatakse;
- d) asjaomase teabe kasutamise ja HKSi registri läbipaistvuse suurendamiseks võetakse meetmed, et võimaldada tõhusamat jälgimist ja hindamist;

Neljapäev, 14. märts 2013

Teadusuuringud, töötajad, uued tehnoloogiad ja alternatiivkütused

92. usub, et hindadel on energiaga seotud investeeringute ja energia tootmise puhul otsustav osa; märgib, et eri liikmesriikide taastuvenergia edendamise poliitikat tuleks vaadelda kui õppimiskõverat; on arvamusel, et fossiilkütuste viimase aja suhteliselt kõrged hinnad edendavad taastuvenergia arengut, kui poliitilised ja turutõrked kõrvaldatakse; soovib liikmesriikidel soosida ja toetada taastuvenergiale suunatud tõhusamaid toetuskavasid, et hoida energiahinna tõus võimalikult madalal; palub komisjonile uurida võimalusi kooskõlastatuna ja ühtsema Euroopa süsteemi loomiseks taastuvate energiaallikate toetuseks;

93. usub, et energiaarvete kasv on Euroopas viimastel aastatel toonud kaasa aruka, tervel mõistusel põhineva lähenemisviisi energiakasutuse vähendamiseks energiatõhususe ja energiasäästlikkuse abil; rõhutab, kui oluline on toetada seda loomulikku kuid ebapiisavat harjumuste muutumist õigete poliitiliste meetmete ja rahaliste vahenditega, et suurendada veelgi energiasäästu; rõhutab, et tarbijaid on vaja stimuleerida tootma oma energiat; rõhutab, et IKT roll ja IKT rakendamine nutivõrkudes on üha olulisem tõhusa energiatarbimise arendamisel ja eelkõige nõudlusreageeringu programmide väljatöötamisel (sealhulgas nutiarvestid), mis peaks aitama muuta tarbijad energiatõhususe valdkonnas aktiivseteks sidusrühmadeks, kelle käsutuses on hästimõistetavad reaalaaja-andmed energiatarbimise kohta kodumajapidamistes ja ettevõtetes, samuti tagasi võrku juhitava ülejäägi ning energiatõhususega seotud meetmete ja võimaluste kohta;

94. on seisukohal, et energiainfrastruktuur peaks muutuma enam lõppkasutajale orienteerituks, keskendudes rohkem jaotussüsteemi suutlikkuse ja tarbimismahtude vastastikusele mõjule, ning rõhutab vajadust reaajas toimuvate kahesuunaliste võimsus- ja teabevoogude järele; juhib tähelepanu asjaolule, et uued tehnoloogialahendused – näiteks energianõudluse juhtimine ja nõudluse reageerimise süsteemid – on tarbijale kasulikud, kuna parandavad energiatõhusust nõudluse ja varustuse osas;

95. usub, et arukate võrkude kasutuselevõtt on hädavajalik ning et ilma nendeta ei ole võimalik taastuvate energiaallikate hajootmise integreerimine ja energiatarbimise tõhususe suurendamine, mis on põhitegurid ELi kliima- ja energiapaketi nn 20-20-20 eesmärkide saavutamisel;

96. rõhutab nutivõrkude osa, sest need võimaldavad kahesuunalist suhtlemist elektritootjate ja tarbijate vahel, ning osutab, et nutivõrkude abil saaksid tarbijad oma elektrikasutust jälgida ja muuta; juhib tähelepanu asjaolule, et tõhus isikuandmete kaitse ja tarbijate koolitusprogrammid (nt teavituskampaaniad koolides ja kõrgkoolides) on hädavajalikud, eriti kui nutiarvestitelt loodetakse reaalselt mõju; rõhutab, et liikmesriikidel tuleks teha asjaomane teave tarbijatele kättesaadavaks veebilehtedel, ning et kõigil asjaomastel pooltel (sh ehitajad, arhitektid ning kütte-, jahutus- ja elektriseadmete tarnijad) peaks olema võimalus saada ajakohastatud teavet ning võrrelda hindu ja teenuseid, et selle alusel valida endale sobivaim energiateenuse osutaja;

97. palub komisjonil tagada, et nii programmi Horisont 2020 kui ka juhtalgatusest „Innovatiivne liit” lähtuvate Euroopa innovatsioonipartnerluste raames seataks esiplaanile energiasüsteemi optimeerimine ja vajadus arendada välja igat liiki vähese CO₂-heitega säästvaid tehnoloogialahendusi, et ergutada ELi konkurentsivõimet, edendada töökohtade loomist ja luua stiimuleid vastutustundliku energiakäitumise soodustamiseks; toetab selles osas ELi energiatehnoloogia strateegilise kava ja sellega seotud Euroopa tööstusalgatuste eesmärke; rõhutab, et ka energiatõhususe edendamine ja taastuvenergia maksumuse vähendamine tehnoloogiliste parenduste ja innovatsiooni abil peaks olema esmatähtis ning et muu hulgas tuleks sellel eesmärgil eraldada sihtotstarbeliselt rohkem taastuvenergia ja energiatõhususe valdkonna teadusuuringuteks määratud riigieelarvelisi vahendeid, eriti Horisont 2020 ja SET-kava raames;

98. on veendunud, et uute alternatiivsete kütustega seotud teadusuuringud on äärmiselt olulised, et täita pikaajalisi keskkonna- ja kliimaeesmärke, ning seepärast ootab programmilt Horisont 2020 vajalikke stiimuleid;

99. rõhutab, et avaliku sektori asutuste ja tööstusharu täiendavad teadusuuringud ja arendustöö on olulised, et parandada ja suurendada energiatõhusust ning taastuvenergia ja maagaasi kasutamist maantee-, mere- ja lennutranspordi valdkonnas;

Kütte ja jahutus

100. nõuab, et kütte- ja jahutussektorile pöörataks suuremat tähelepanu; kutsub sellega seoses ELi üles kaaluma kütte- ja jahutussektori täielikku sidumist energiasüsteemi ümberkorraldamisega; märgib, et kõnealuse sektori arvele langeb täna umbes 45 % energia lõpptarbimisest Euroopas ning et kütte ja jahutuse olulisusest peaks olema parem arusaam; palub

Neljapäev, 14. märts 2013

seepärast komisjonil koguda vajalikud andmed kütte ja jahutuse energiaallikate ja kasutuse kohta ning soojusenergia jaotumise kohta erinevate lõpp-tarbijate rühmade (elanikud, tööstus, teenused) vahel; julgustab elektri ja soojuse koostootmisjaamade arendamist, mis kasutavad taastuvate energiaallikate või talletatud energia abil toodetud soojust või heitsoojust, ning toetab täiendavaid jahutus- ja küttesüsteemide teadusuuringuid, et viia ellu ELi kaugeleulatuvate eesmärkidega poliitika; kutsub ametiasutusi üles ajakohastama 2050. aasta prognoositavat küttenõudlust ning koostama maa-aluse piirkondliku mõju hinnangud, et optimeerida ressursikasutust; kutsub samuti komisjoni ja liikmesriike üles eraldama muu hulgas teadus- ja arendustegevuse ning innovaatiliste finantsinstrumentide abil rohkem vahendeid kohalikele energiataristustele (nt kaugküte- ja jahutus), mis loovad tõhusaid ning vähese CO₂- heitega või null-heitega lahendusi energia impordi ning üleeuroopalise energiasiidre ja -transpordi korvamiseks; märgib, et olemasolevad taastuvenergiaalad (geotermiline energia, biomassist ja biolagunevatest jäätmetest toodetav energia, päikese soojusenergia ning hüdro- ja aerotermiline energia) koos energiatõhususe meetmetega võivad 2050. aastaks vähendada CO₂-heidet kogu küttevajaduse ulatuses kulutõhusamal viisil ning tõrjuda samal ajal ka energiavaesuse probleemi;

Lõppmärkused

101. väljendab heameelt komisjoni peatsete teatiste üle, milles käsitletakse CO₂ kogumist ja säilitamist, siseturgu, energiatõhusust ja energiatehnoloogiaid, et saavutada edu energia tegevuskava aastani 2050 kindlaks määratud poliitiliste valikute osas;

102. usub, et energiavarustuse kindluse tagamiseks tuleb pöörata erilist tähelepanu ELi välispiiril asuvatele piirkondadele, toetades selleks koostöövõrgustike loomist ja uute energiataristute arendamist koostöös naaberriikidega;

103. märgib, et erinevate geograafiliste tingimuste tõttu ei ole võimalik kohaldada kõigi piirkondade suhtes ühtset kõigile sobivat energiapoliitikat; on veendunud, vaatamata ühismeesmete kriteeriumidele ja olles teadlik vajadusest järgida ELi poliitikaraamistikku, et igal Euroopa piirkonnal peaks olema lubatud järgida tema olukorrale ja majandusele kohandatud individuaalset kava ning arendada selliseid taastuvenergiaallikaid, mis suudavad täita energia tegevuskava aastani 2050 seatud eesmärgid kõige tulemuslikumalt, ning tuletab meelde, et eelkõige taastuvenergia tootmine on maa- ja linnapiirkondade arengu ja tööhõive seisukohast keskse tähtsusega; palub seepärast kõikidel piirkondadel töötada välja ja rakendada energiateegeid ning kaaluda energeetika kaasamist teadusuuringute ja innovatsiooni aruka spetsialiseerumise strateegiatesse;

104. rõhutab, et energiaalastes suhetes kolmandate riikidega on oluline läbipaistvus, demokraatlik järelevalve ja kodanikuühiskonna kaasamine;

105. rõhutab energia kogutarbimise vähendamise ja energiatõhususe suurendamise olulisust transpordisektoris, sealhulgas transpordi planeerimise ning liikmesriikides ühistranspordi toetamise abil; rõhutab ka taastuvenergia projektide kiirema rakendamise vajadust üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) ja üleeuroopalise energiavõrgu (TEN-E) raames;

106. on arvamusel, et üldine CO₂-heite vähendamise eesmärk muudab hädavajalikuks transpordisektori heite olulise vähendamise, mis toob kaasa alternatiivkütuste edasiarendamise, transpordivahendite tõhustamise, aga ka elektrikasutuse märkimisväärse tõusu ja seega suured investeeringud elektritaristusse, võrguhaldamisse ja energia salvestamisse; märgib kiire tegutsemise vajadust, et taristu pikk elutsükkel ei hakkaks takistama heite vähendamist;

107. pooldab kindlalt mõtet kaasata komisjoni töödokumendi „Piirkonnad 2020 – ELi piirkondade tulevaste väljakutsete analüüs” järeldused, arvestades ka äärepoolseimate ja vähem arenenud piirkondade energiavarustuse potentsiaali arvesse võtmise tähtsust eelseisvatel aastatel;

108. juhib tähelepanu keerulistele seostele energia, toidu kättesaadavuse ja kindlustatustaseme vahel, eriti seoses jätkusuutmatute esimese põlvkonna biokütustega, millel võib olla arenguriikides negatiivne sotsiaalne ja keskkonnamõju; soovib seetõttu hoogustada investeeringuid ja arendustegevust põllumajandusjäätmete ja vetikate baasil toodetavate uudsete säästvate biokütuste vallas;

Neljapäev, 14. märts 2013

109. tuletab meelde, kui oluline on energia tootmisel keskkonnaalane terviklikkus; kutsub liikmesriike üles rangelt kohaldama keskkonnamõju hindamist mis tahes energiatootmise, sealhulgas ka mittetraditsioonilise gaasi suhtes;

110. kutsub komisjoni üles toetama seda, et kõikidesse tootja- ja transiitriikidega sõlmitavatesse kaubandus-, assotsieerimis- ning partnerlus- ja koostöölepingutesse lisataks nn energijulgeoleku klausel, milles sätestatakse käitumisjuhend ja selgesõnalised meetmed juhuks, kui üks partneritest põhjustab tingimustes ühepoolseid muudatusi;

111. märgib, kui oluline on laialdane koostöö Arktika piirkonnas, eelkõige Euro-Atlandi piirkonna riikide vahel ning erikorda käsitlev kokkulepe; kutsub seepärast komisjoni üles esitama põhjalikku hinnangut selle kohta, millised eelised ja ohud on ELi osalemisel Arktikaga seotud küsimustes, ning keskkonnariskide analüüsi, arvestades eelkõige Kaug-Arktikas asuvate piirkondade haavatavuse ja asendamatusiga;

112. märgib, et Arktika akvatoorium on Euroopa Liidu jaoks erilise tähtsusega naabermerekeskkond, millel on oluline osa kliimamuutuste leevendamisel; rõhutab, et Arktika vetega seotud tõsised keskkonnaprobleemid nõuavad eritähelepanu, et tagada Arktika keskkonna kaitsmine avamerel toimuva nafta ja gaasi tootmis- ja uurimistegevuse puhul, pidades silmas katastroofiohtu ja vajadust tõhusalt reageerida; julgustab Arktika Nõukogu liikmeteks olevaid liikmesriike edendama jõupingutusi võimalikult rangete keskkonnaohutuse standardite säilitamiseks selle haavatava ja ainulaadse ökosüsteemi suhtes, luues selleks muu hulgas rahvusvahelisi vahendeid mere naftareostuse ärahoidmiseks Arktikas, valmiduseks ja asjakohaseks tegutsemiseks sellises olukorras, ning eelkõige soovutama valitsustele aktiivselt tegevuspõhimõtteid, mis aitaksid vältida avamerel nafta ja gaasi tootmis- ja uurimistegevuse lubamist seni, kui on võimalik tagada tõhus tegutsemine selliste õnnetuste korral;

o

o o

113. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

P7_TA(2013)0089

Euroopa Liidu tuumaelektriijaamade riskide ja ohutuse hindamine (nn vastupidavustestid)

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2013. aasta resolutsioon Euroopa Liidu tuumaelektriijaamade riskide ja ohutuse hindamise (nn vastupidavustestide) ja sellega seotud meetmete kohta (2012/2830(RSP))

(2016/C 036/12)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni 4. oktoobri 2012. aasta teatist Euroopa Liidu tuumaelektriijaamade riskide ja ohutuse igakülgse hindamise (nn vastupidavustestide) ja sellega seotud meetmete kohta (COM(2012)0571),

— võttes arvesse tuumaohutust reguleerivate asutuste Euroopa tööühma (ENSREG) korraldatud kohapealseid andmete kogumise külastusi, mis toimusid pärast vastupidavustestide hindamismenetluse lõppu eesmärgiga vahetada teavet võetud, kavandatud või kaalumisel olevate meetmete kohta kohapealsel tasandil, et suurendada vastupidavustestide tulemusena ohutust ja teha kindlaks head tavad, märkimisväärsed edusammud ning nimetatud meetmete rakendamisel saadud õppetunnid ja üleskerkinud probleemid,